

Τίποτε δεν είναι πιο μισητό, παρά το ψέμα «εν ονόματι» της αλήθειας (Μητροπολίτης Σερβίων & Κοζάνης Διονύσιος Ψαριανός)

/ [Πεμπτουσία](#)

Με αφορμή τη θεραπεία στα Ιεροσόλυμα του εκ γενετής τυφλού, άνοιξε μία διαμάχη μεταξύ των ηθικά και πνευματικά φθαρμένων ανθρώπων και της αλήθειας· ο Ιησούς Χριστός βρέθηκε πάλι αντιμέτωπος με τους εχθρούς του. Πνευματικά και ηθικά φθαρμένοι είναι οι χαλασμένοι μέσα τους άνθρωποι, εκείνοι που για διάφορες αιτίες, δεν σκέφτονται και δεν αισθάνονται σωστά. Η διαμάχη αυτή, που θα μπορούσαμε αλλιώςτικα να την ονομάσουμε περιπέτεια της αλήθειας, δεν είναι η πρώτη ούτε η τελευταία· είναι η ίδια πάντα και τότε και τώρα, μεταξύ εκείνων, που «εν ονόματι» της αλήθειας πολεμούν την αλήθεια και του Ιησού Χριστού, που ο ίδιος είναι η αλήθεια. Στη διαμάχη αυτή και τον αιώνιο πόλεμο της αλήθειας μπορούμε να περιγράψουμε τους εκατέρωθεν μαχητές, όπως τους βλέπουμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή.

Πρώτος στο πεδίο της μάχης, ανδρείος και ανυποχώρητος, είναι ο «ποτέ» τυφλός. Δεν είδε μόνο το φυσικό φως, αλλά έλαμψε μέσα του και το φως της αλήθειας. Μάχεται αποφασιστικά και η στάση του είναι η μαρτυρία για την αλήθεια. «Ανθρωπος λεγόμενος Ιησούς πηλόν εποίησε και επέχρισέ μου τους οφθαλμούς και είπε μου ύπαγε εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίψαι. Απελθών δε και νιψάμενος ανέβλεψα». Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο δεν λέγει απ' ο,τι έγινε, απ' ο,τι αυτός ο ίδιος είδε και έζησε. Είναι σαν και να αντιμετωπίζει τους εχθρούς της αλήθειας και να πολεμά όρθιος. Η μαρτυρία του είναι σαφής, προσωπική και αναμφισβήτητη· «Ενιψάμην και βλέπω... Προφήτης εστίν... Εν οίδα ότι, τυφλός ων, άρτι βλέπω...». Στον ίδιο τόνο και με την ίδια αίσθηση της αλήθειας θα μιλούν και θα γράφουν ύστερα οι Απόστολοι. Ο Πέτρος και ο Ιωάννης απτόητοι και με παρρησία έλεγαν προς τους αρχιερείς· «Ου δυνάμεθα ημείς α είδομεν και ηκούσαμεν μη λαλείν». Δεν μπορούμε εμείς εκείνα που είδαμε και ακούσαμε να μην τα κηρύττουμε. Αυτή είναι η μαρτυρία Ιησού Χριστού, η μαρτυρία και η υπεράσπιση της αλήθειας, για την οποία οδηγούνται στο μαρτύριο μέχρι θανάτου οι Άγιοι. Αυτή είναι η τιμιότητα και η ειλικρίνεια των ανθρώπων του Θεού, που βλέπουν και ομολογούν την αλήθεια, ως γεγονός στα πράγματα και ως εμπειρία μέσα τους. Αυτή είναι η πίστη, το κήρυγμα και η λατρεία της

Εκκλησίας, η μαρτυρία δηλαδή για τα πρόσωπα και τα γεγονότα της θείας Οικονομίας. Η Εκκλησία δεν κηρύττει και δεν εορτάζει ιδεολογία, αλλά πρόσωπα και γεγονότα.

Δεύτεροι στο πεδίο της μάχης για την αλήθεια είναι οι δειλοί· εκείνοι που βλέπουν την αλήθεια, μα δεν τολμάνε να δώσουν γι' αυτήν μαρτυρία. Αυτοί τώρα είναι οι γονείς του τυφλού, που δεν παίρνουν πάνω τους την ευθύνη της αλήθειας. Δεν την αρνούνται, μα και δεν την ομολογούν, «Οίδαμεν ότι ούτος εστιν ο υιός ημών και ότι τυφλός εγεννήθη. Πως δε νυν βλέπει ουκ οίδαμεν... Αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε». Η απάντηση αυτή των γονέων του τυφλού είναι σωστή και λογική. Αλλ' όμως το ιερό κείμενο εξηγεί το βαθύτερο λόγο, για τον οποίο οι γονείς απάντησαν έτσι. «Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, ότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· ήδη γαρ συνετέθειντο οι Ιουδαίοι, ίνα εάν τις ομολογήση Χριστόν, αποσυνάγωγος γένηται». Τέτοιους υπερασπιστές της αλήθειας βρίσκομε παντού και πάντα· «οίδαμεν» και «ουκ οίδαμεν». Αυτή είναι η αδάπανη και ανώδυνη μαρτυρία Ιησού Χριστού· τίποτε δεν στοιχίζει να ξέρεις και να μην ξέρεις, να λες και να μη λες, να πολεμάς και να μην κινδυνεύεις. Το πιο αηδιαστικό για την πίστη και για τη μαρτυρία της αλήθειας είναι να είσαι ούτε ζεστός ούτε ψυχρός, αλλά χλιαρός, καθώς ακριβώς είναι γραμμένο στην Αποκάλυψη για τον άγγελο της Λαοδικείας. «Οίδα σου τα έργα, ότι ούτε ψυχρός ει ούτε ζεστός· όφελον ψυχρός ης η ζεστός. Ούτως ότι χλιαρός ει και ούτε ζεστός ούτε ψυχρός, μέλλω σε εμέσαι εκ του στόματός μου».

Τρίτοι στο πεδίο της μάχης είναι οι εχθροί της αλήθειας, οι από διάφορες αιτίες

και σκοπούς χαλασμένοι άνθρωποι, που δεν μπορούν και δεν θέλουν να δούν την αλήθεια. Είναι οι αντίχριστοι όλων των αιώνων, που στον καιρό μας έχουν πληθυνθεί. Αυτοί είναι ασκημένοι και ξέρουν καλά την τακτική του πολέμου που κάνουν· πολεμούν την αλήθεια, «εν ονόματι της αληθείας». Είναι τάχα οι φύλακες της αλήθειας, που την υπερασπίζονται με ηχηρά και μεγάλα λόγια. Είναι πολύ γνωστή αυτή η μεγαλόστομη δήθεν υπεράσπιση της αλήθειας. Στην ουσία και πραγματικά είναι συγκάλυψη και άρνηση της αλήθειας. Αυτοί οι άνθρωποι των μεγάλων συνήθως αξιωμάτων, καθώς γράφει ο Απόστολος, είναι οι «μόρφωσιν έχοντες ευσεβείας, την δε δύναμιν αυτής ηρνημένοι». Δείχνουν πως υπερασπίζονται την αλήθεια, μα την αλήθεια δεν την ξέρουν, μα δεν θέλουν ούτε κι ο λαός να την μάθει. Δεν υπερασπίζονται την αλήθεια, μα παλεύουν να κρατήσουν τα οποιαδήποτε αξιώματά τους και τη θέση τους στη συνείδηση του λαού. Είναι στ' αλήθεια οικτροί και τραγικοί άνθρωποι. Ας μην πηγαίνει ο νους μας πουθενά αλλού έξω από την Εκκλησία. Για μας ομιλούμε, για τους χριστιανούς είναι ο λόγος, για τον κλήρο και για το λαό. Όσοι είμαστε χριστιανοί ας προσέξουμε τι στάση παίρνουμε απέναντι στο Χριστό, που είναι η αλήθεια. Ας προσέξουμε ακριβώς σε τούτο, ότι η αλήθεια δεν είναι φιλοσοφική έννοια και ιδεολογία, ανθρώπινη ανακάλυψη και γνώση, αλλά η αλήθεια είναι προσωπική πραγματικότητα και αποκάλυψη Θεού. Η αλήθεια είναι ο Ιησούς Χριστός, καθώς ο ίδιος μαρτυρεί για τον εαυτό του· «Εγώ ειμί... η αλήθεια».

Τίποτε δεν είναι πιο μισητό, αλλά και πιο επικίνδυνο, παρά το ψέμα «εν ονόματι» της αλήθειας. Να βάζεις μπροστά την αλήθεια, για να καλύψει το ψέμα. Να δείχνεις άγιος, για να σκεπάσεις την ασέβειά σου· να φωνάζεις το όνομα του Θεού, για να καλύψεις την παρουσία του διαβόλου. Και είναι πιά τόσο συνηθισμένο αυτό στον καιρό μας, που μας χρειάζεται πολλή προσοχή και άσκηση, για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε οι άνθρωποι μεταξύ μας. Έγινε τέχνη και επιστήμη, επάνω στην οποία στηρίζεται η μεγάλη κακία του αιώνα, η προπαγάνδα, η πολιτική και η διπλωματία. Ποια είναι τέλος πάντων η αλήθεια; Ο,τι γίνεται στον κόσμο κι ο,τι λέγεται, όλα «εν ονόματι της αληθείας», για την ελευθερία και για την ειρήνη των λαών. Μα είναι βέβαιο πως όσο περισσότερο φωνάζουμε κάποια ιερά ονόματα, τόσο λιγότερο στα πράγματα. Ο Ιησούς Χριστός στον καθέναν, που μάχεται και φωνάζει δήθεν για την αλήθεια, κάνει μία ερώτηση, όμοια κάπως μ' εκείνη που έκανε στον «ποτέ» τυφλό· «Συ πιστεύεις εις την αλήθειαν;». Η όποια απάντησή μας δεν θα στηρίξει ούτε και θα κλονίσει την αλήθεια. Θα δείξει όμως αν εμείς πιστεύουμε στην αλήθεια και την προσκυνούμε· αν είμαστε πραγματικά ελεύθεροι. Γιατί ελεύθερος είναι όποιος πιστεύει στον Ιησού Χριστό, καθώς ο ίδιος το είπε· «γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς». Αμήν.

πηγή: www.agiazoni.gr